

Артур Кучерявенко Некролог

Владиславович
(1994-2024).

Артур Кучерявенко народився 19 серпня 1994 року в Києві, він перший син у пасторській сім'ї Владислава та Марини Кучерявенків.

Через необхідність переїздів батька по служінню, Артур змінив чотири загальноосвітні школи.

Закінчив музичну школу за класом фортепіано й отримав спеціальність програмне забезпечення в Донецькому технікуму промислової автоматики.

Навчався у Миколаївському національному університеті імені В. О. Сухомлинського, отримав ступінь бакалавра.

Артур декілька років працював на телеканалі "Надія", та в приватній фірмі моушн-дизайнером. Наприкінці 2021 року переїхав у місто Буча, почав працювати наставником у школі.

Після початку російського вторгнення десять днів перебував в окупації, пішки вийшов із зони бойових дій та евакуювався до Чернівців.

Відчуваючи поклик допомагати постраждалим, повернувся разом з батьком у Миколаїв, з березня 2022 року займався активною волонтерською діяльністю – евакуацією, доставкою гуманітарної допомоги, разом з друзями забезпечував населення Миколаєва питною водою.

Після руйнування у 2023 році Каховської ГЕС Артур разом з командою волонтерів піклувались про Херсон і навколишні громади, двічі на тиждень відвідуючи місто з гуманітарною місією.

У травні 2023 року Артур пройшов навчання по програмі Інституту зцілення травм, і відтоді активно включився в проведення груп духовно-психологічної підтримки.

Це було новим напрямом служіння, який Артур вирішив опанувати, тож з вересня 2023 року він почав навчання в Українському гуманітарному інституті за освітньою програмою “психологія”.

Влітку 2013 року в Донецьку Артур уклав завіт з Богом через водне хрещення і завжди був активним в служінні – його неодноразово обирали молодіжним керівником громад та дияконом, а в останній час звершував служіння пресвітера другої миколаївської громади.

Він був чесним, відповідальним, ніжним і чуйним сином, люблячим і розуміючим братом. Не терпів лицемірства і фальші, ніколи не зраджував принципам. Йому не просто було відкритися людям, але якщо він бачив, що людині можна довіряти, то він ставав найкращим другом, який ніколи не зраджував.

Артур щиро любив Бога, маючи з Ним постійне спілкування.

У волонтерській діяльності тісно співпрацював з різними благодійними фондами та організаціями: ADRA Україна, Крок з надією, Світло Христа, Ukraine TrustChaine, клініка “Ангелія” та благодійний фонд NEEKA.

Останнім часом також виконував служіння капелана-волонтера.

Під час видачі паливних брикетів місцевим жителям села Солончаки, Куцурубської громади, Миколаївської області, 25 листопада 2024 року внаслідок атаки російського дрона отримав важкі поранення, несумісні з життям.

25 листопада о 23:20 перестало битись добре серце Кучерявенка Артура Владиславовича.

Церква Адвентистів сьомого дня висловлює співчуття родині, друзям, братам і сестрам по вірі, колегам, а також усім, хто знав Артура.